Bijbelstudie Romeinen
Studiedag 15: Romeinen 11
Leek 23-02-2013

1. Waar waren wij ook alweer gebleven?
- 11:1-2a > God heeft Zijn volk niet verstoten, Paulus is hier het bewijs van. Israël heeft God echter wel verstoten door de Messias af te wijzen.
- 11:2b-5 > Voorbeeld inzake Elia, waaruit blijkt dat God soms anders werkt dan wij denken. Wordt besloten met 11:5 (**Lezen**).
- 11:6 > Gods redding is dus op basis van het ontvangen en aannemen van een gift. Daar komt geen eigen inzet bij kijken.
- 11:7 > Israël zocht gerechtigheid, maar vond deze niet omdat zij van werken uitgingen. Hun hart is verhard. Het is de uitverkiezing (gemeente der eerstgeborenen) die het wel bereikt heeft.
- 11:8-10 > Paulus beschrijft met vb. uit Jes., Deut., & Ps. Israëls verharding.
- 11:11-12 > Gevolg van Israëls overtreding & redding > **Lezen:** 11:11-12.

2. Israëls positie en die van de volken (Rom. 11:13-24)

Lezen: Rom. 11:13-15
- Paulus richt zich op de gelovigen uit de volken > Hij is hun apostel ter wille van Israël > Het heil gaat nog steeds via Israël.

Lezen: Rom. 11:16a
- Van een deel van het deeg (1/24 voor particulieren, 1/48 voor bakkers) werd een aparte koek gebakken, bestemd voor de HERE (vanuit Num. 15).
- Gods trouw aan een kleine groep uit Israël (*"gemeente der eerstgeborenen"*) is als het ware het bewijs/het onderpand/de belofte van Israëls volledige verlossing.

Lezen: Rom. 11:16b
- Wortel en takken van de olijfboom
  - Beeld is ontleend aan Jer. 11 (Tijd: koningschap Josia > **Lezen:** 2 Kon. 22:1-2+23:25-27 [HSV 566]). Het gaat hier over Israël als volk, niet over de individuele Israëliet > **Lezen:** Jer. 1:10 [HSV 1177] + 12:17 + 31:27-30.
  - **Lezen:** Jer. 11:9-16 [HSV 1204].
  - In Rom. 11 wordt de olijfboom echter niet vernietigd, het loopt hier uiteindelijk uit op de zegen van Hos. 14 > **Lezen:** Hos. 14:5-10 [HSV 1433] > vgl. met Rom. 11:32-36 (**Lezen**).
  - De wortels zien hier op de voorvaders aan wie God de beloften en verbonden heeft gegeven > Vgl. 11:18 met 9:4-5 (**Lezen**). De takken op het latere Israël.
  - De beloften en verbonden aan de vaderen gegeven, zal God niet teniet doen, maar heel Israël zal uiteindelijk tot volheid komen. Vgl. ook Heb. 11:39-40 (**Lezen**) [HSV 1876].

<u>Lezen</u>: Rom. 11:17-18
- Paulus gaat nu door op het beeld van de olijfboom. Normaliter werd een veredelde soort geënt op een wilde soort. Paulus gebruikt het omgekeerde beeld:
  - Israël = edele olijfboom > niet vruchtdragende takken afgerukt.
  - Volken = wilde olijfboom met mindere vrucht > takken geplaatst op de edele olijfboom. T.a.v. de Romeinse heidenen wordt in enkelvoud gesproken (tegenover Israël in mv). Zij worden blijkbaar als één tak beschouwd.
- <u>Gevolg</u>: Edele takken aangespoord vrucht te dragen (*'tot jaloersheid verwekken'*).
- <u>Situatie</u>: Er is onderscheid tussen de takken, maar zij delen wel dezelfde voeding die vanuit de wortels komt > **<u>Lezen</u>:** 1:16 + 2:9-10 + 10:12.
- In bepaald opzicht waren de gelovigen uit de volken dus ondergeschikt > Paulus ging ook altijd eerst naar de Joden en pas dan naar de volken > Na Hand. 28 wordt dit anders.

<u>Lezen</u>: Rom. 11:19-21
- Grijpt terug op het beroemen van de heidenen tegen de afgehouwen takken (vers 18).
- De heidenen kunnen redeneren: *de ongelovige Joden zijn verwijderd, zodat er plaats voor ons kwam*.
- Paulus redeneert: *de ongelovige Joden zijn verwijderd vanwege hun ongeloof, u bent in hun plaats geplant op grond van geloof* > **<u>Lezen</u>:** 11:11b + 10:20.
- Geen reden dus tot eigen dunk, want het is geen eigen verdienste > **<u>Lezen</u>:** 11:6.
- De heidenen moeten beseffen waar zij vandaan komen en dat zij naar het vlees bezien 'minder' zijn dan de gevallen Israëlieten.
- Wat gebeurt er als zij hoogmoedig zijn? > Zij zijn tot onnut en worden afgehouwen.
- Wat gebeurt er als zij God vrezen? > **<u>Lezen</u>:** Hand. 9:31 [HSV 1722] + Ps. 1.
- Hadden de heidenen te vrezen > Nee, zie vers 20: *"u staat door het geloof"*. Enerzijds staat daar tegenover: *"Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt."* (1 Kor. 10:12). Anderzijds > **<u>Lezen</u>:** 1 Kor. 15:1-2 [HSV 1796].

<u>Lezen</u>: Rom. 11:22
- Paulus gaat verder met zijn uitleg van de voorgaande verzen.
- God is *'goedertieren'* (goed/vriendelijk > behorend tot de vrucht v.d. Geest) en *'streng'* (afgeleid van een woord dat *'snijden'* betekent) > Zie 2:4-6 (**<u>Lezen</u>**).
- *'in de goedertierenheid blijft'* > Niet Gods goedheid verachten, maar Hem vrezen.
- *'afgehouwen worden'* > Niet meer deel hebben aan Gods beloften en zegeningen (zie evt. Rom. 4:20-25 + Heb. 3:13-14).

<u>Lezen</u>: Rom. 11:23-24
- Er is nog mogelijkheid tot bekering voor de ongelovige Joden. Het is niet zo zeer tot geloof komen, maar het ongeloof los laten, wat de macht van God benadrukt.
- De macht van God om de afgehouwen en verdorde takken opnieuw te enten > **<u>Lezen</u>:** 4:17-21.
- Vers 24 > Beter vertaald staat hier: *"Indien u uit de wilde olijf afgehouwen bent, waar u naar uw natuur toe behoort…"* > Paulus blijft onderscheid maken tussen de Israël en de volken > Rom. 9:4-5 blijft staan (**<u>Lezen</u>**) en wordt uiteindelijk nog versterkt door Rom. 11:32 (**<u>Lezen</u>**).
- <u>Conclusie</u>: Op het moment van het schrijven van Romeinen is er nog steeds hoop en zicht op een spoedige bekering van Israël en de daarop volgende wederkomst van Christus.